

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Krošnjarske doklade.

Dr. Šusteršič se v »Slovenec« trudi v potu obraza dokazati, da je deželni odbor zakrivil deželne in občinske doklade na krošnjarsko pri dobnino ter pravi, da je bilo v dopisu finančne direkcije z dne 14. sept. 1902. za vsakega razsodnega človeka, ki o tej stvari kaj razume, jasno povedano, da se bodo občinske doklade pobirale za kočevsko mestno občino. Ako je to resnica, potem Šusteršič tudi deželnega glavarja pl. Detela in deželnega odbornika Povšeta ne prišteva tistim razsodnim ljudem, ki kaj razumejo. Ne bilo bi težko, na podlagi zakona o osebnih davkih (§§ 38. in 78.) in izvršilne naredbe (§ 6. odstavek 6.), po kateri se glede doklad v dose-danjih določilih ni ničesar izpremenilo, dokazati, da je po finančnih oblastih vpeljana nova praksa, katero sedaj tudi Šusteršič zagovarja, neutemeljena. Pa ne bomo mučili čitateljev s suhoparnim dokazovanjem na podlagi zakonskih določil, ker smo o tem povedali že dovolj in se ne bomo trudili prepričati »Slovenčevih« privržencev, katerim je Šusteršičevo mnenje sveti evangelij. Samo eno stvar hočemo navesti, o kateri Šusteršič nalašč in dosledno molči. Znano je, da imamo dvojno vrsto krošnjarjev, prave krošnjarje (krošnjarske trg.), kateri dobivajo krošnjarske liste in ki so bili do leta 1903. doklad prosti in krošnjarske obrtnike, ki dobivajo licence in so tudi dosedaj plačevali deželne in vse okrajne občinske doklade, poslednje za občino svojega domicila. Tako se godi še danes. Leta 1902. je pa finančno ministrstvo odvezalo pravih krošnjarjem prejšnje ugodnosti rekoč, da hoče odpraviti velike neenakomernosti pri pobiranju avtonomnih doklad (zur Beseitigung der gegenwärtig herrschenden gros-

sen Ungleichmässigkeiten in der Frage der Erhebung autonomer Zuschläge). Navadni človek in tudi pravnik, kateri ni dresiran na finance, bode gotovo mislil, da se bodo občinske doklade tudi od pravih krošnjarjev sicer pobirale na sedežu okrajnih glavarstev, da se bodo pa zaračunavale za tiste občine, kjer ima krošnjar svoj domicil, kakor se to še danes godi pri manjših krošnjarjih z licencami. Toda zgodilo se je nasprotno, ustanovilo se je brez pravega vzroka različno postopanje. Ako bi bilo to prav, potem bi se moralo pri vseh drugih dokladah tako ravnati, ker velja za vse doklade brez razlike pravilo, da so predpisani na kraju predpisa državnega davka.

Kaj pa je povzročilo pritožbe krošnjarjev političnega okraja kočevskega? Mar deželne doklade? Ne, ampak samo to, da morajo nekateri krošnjarji od leta 1903. dalje plačevati občinske doklade za mestno občino kočevsko. To je gotovo krivično in so pritožbe umevne. Nasprotno se pa nobena občina ni odrekla pravic, od svojih krošnjarjev pobirati doklade, ali zahtevala, da plačujejo samo manjši krošnjarji, obrtniki z licencami, občinske doklade, boljši ali pravi krošnjarji, kramarji, pa naj bodo doklad prosti.

V Kočevju se je do meseca decembra 1903. izdalo okroglo 900 krošnjarskih dovolil, licenc in krošnjarskih listov. Poslednjih za ribniški okraj samo 33 in za velikolaški 7, skupaj 40. Vsi drugi »pravi krošnjarji« stanujejo v kočevskem okraju, ki je pri tem nahuje prizadet. Klerikalci so tedaj zaradi 40 krošnjarjev, katerim se v resnici krivica godi, uprizorili toliko vika in krika ter obečajo popolno odpravo vseh doklad, mesto da bi bili omejili svojo akcijo na to, kar je res nujno potrebno in po našem mnenju tudi dosegljivo. S čim bodo občine pokrivalle svoje velike potreb-

ščine, to jih malo briga, da se le dobrikuje krošnjarjem in mečejo ljudstvu pesek v oči. To ni delo za kmeta, ampak lov na kmeta. Ako sta Šusteršič in Jaklič stavila nujni predlog, da se krošnjarji oproste vseh doklad, o čemer bi se morale tudi občine vprašati, je to ravno tak obstrukcijski predlog, kakor predlog, da se izplača po ognju in ujmah poškolovanjem iz praznega deželnega žepa 100.000 kron. Deželni odbor se ne more odpovedati niti deželnim, niti okrajnim in občinskim dokladom, ako tega ne sklenejo deželni zbor in drugi v to poklicani zastopi.

Iz delegacij.

Dunaj, 13. januarja. Nadaljevala se je debata o vojnem proračunu. Del. dr. Derschata je imenoval večrajšo izjavo vojnega ministra o službenem in poveljnem jeziku popolno zadovoljivo. Ne more pa biti zadovoljen z novo naredbo, da znanje nemščine ni več pogoj za podčastnike.

Govornik mora tudi obžalovati, da je vojni minister opustil razložiti vsaj svoje stališče napram pripustitvi narodnih želj v kazenski pravni red. Končno je stavil znano, za nemštvo skrajno sramotno resolucijo, v kateri se nemške stranke izrekajo, naj se vse odredbe glede vodstva in notranje organizacije celokupne armade priznajo kot izključno osebna vladarska pravica cesarju, ki jih izvršuje brez sodelovanja odgovorne vlade in glede katere pravice ne veljajo splošne določbe o sodelovanju zakonodajnih činite-ljev. („Deutschnationale Korrespondenz“ razlagajo ta hlapčevski pojav nemških strank, češ, da se gre Nemcem pri tem za njihovo stališče. Ako bi parlament odločeval o poveljnem in in službenem jeziku v armadi, bilo bi težko ohraniti nemščini vlado v armadi,

dočim je v vladarjevih rokah za vedno — na varnem.)

Del. grof Schönborn je tudi izjavil, da so večrajša izvajanja vojnega ministra napravila nanj najugodnejši utis. Le glede vojaškega učnega jezika na Ogrskem mu ni še jasno. Želeti in zahtevati pa bi bilo, da se v vojaških zavodih ne uči samo madjarščina, temuč se naj poučuje po potrebi tudi v drugih na Ogrskem običajnih jezikih.

Del. dr. Šusteršič je izjavil, da stoji pod vtisom večrajšnih izbornih izjav vojnega ministra. Pripravljen je celo vojnemu ministru izreči zaupanje za njegove poštene namene glede skupnosti in enotnosti armade. Posebno priznanje pa izreka govornik vojnemu ministru za njegove odredbe glede polkovnega jezika. („Slovenec“ pa prinaša kritike, kako malo je slovenščine večših častnikov pri domačih polkih!) Potem je obžaloval, da so se Madjarom dovolile koncesije, ki groze omajati enotnost armade.

Del. Popovski je izrekel soglasje (!) z izvajanjem dr. Derschatte.

V enakem smislu so govorili še grof Kottulinsky, knez Schönburg in grof Dzieduszycki. Vsi trije so se topili hvalečnosti napram vojnemu ministru in udanosti napram kroni v smislu Derschattove resolucije. Zadnji je še pristavil, da bodo Poljaki vedno glasovali za vojne zahteve.

Del. dr. Kramář je izrekel željo, naj bi se tudi v podčastniških krogih zastopalo načelo vojnega ministra glede narodnih pravic in varovanja narodnega čuvstva. Za dr. Derschattovo resolucijo ne more glasovati, ker pomeni taka resolucija stavljenja v delegacijah zlorabo kompetence.

Vojni minister vitez Pitreich se je zahvaljeval za simpatični sprejem njegovega ekspozicija ter med drugim obljubil, da se glede kontrolnih shodov pripravljajo odredbe, ki bodo preprečile spore. Proti

„demonstrativnemu“ nastopanju rezervistov pa se bo tudi v bodoče postopalo z vso strogostjo.

Potem je bila Derschattova resolucija sprejeta ter se je prešlo v generalno debato o vojnem ordinariju.

Del. Popovski je nastopil za odpravo tretjega službenega leta in drugega pri enoletnih prostovoljcih, za spremembo § 31 bramb. zak., za dopuste ob žetvi, za opustitev zadnje orožne vaje itd.

Del. dr. Kramář je vprašal vojnega ministra, kako daleč se priprave za uvedbo dvehletne službe.

Vojni minister je odgovoril, da so dotični zakonski načrti že izdelani ter izročeni obema vladama. Izvedlo pa se dvoletno službovanje ne bo hipoma, ker je za to treba zvišati število rekrutov in stroške.

Del. dr. Šusteršič in Sylvestar sta se pritoževala zaradi dvoboja v armadi. Odgovorjal jima je takoj vojni minister, češ, da po sedanjih družabnih razmerah se dvovoj ne more popolnoma opustiti.

Nadškof dr. Kohn.

Rim, 13. januarja. V Vatikanu smatrajo nadškofovo stališče za nevzdržljivo. Papež bi imel sicer pravico dr. Kohna odstaviti, toda upa, da se bo dal Kohn z lepa prepovoriti, da prostovoljno odstopi. V Vatikanu jih veseli le to, da ni bil dr. Kohn imenovan kardinalom, kar se je hotelo storiti pod Levom XIII. Dr. Kohn sili domov, dočim olomuški kapitelj ne želi ničesar bolj, kakor da se nadškof pred dovršenim procesom ne vrne domov.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 13. januarja. Posl. dr. Frank je stavil predlog, da se voli častni sod, ki naj preišče resničnost raznih podtikanj proti njegovi osebi. Rubetić je interpeliral o prepovedi ljudskih shodov

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

I.

Minulo je dvajset let, odkar so bili Francozi prvič v Ljubljani. V teh dvajsetih letih so se zgodile v Evropi velikanske premembe svetovnega pomena.

Napoleon Bonaparte se je bil povzpel na vrhunec moči in slave. Po zmagovitih vojni v Egiptu je strmoglavil direktorij, ki je vladal francosko republiko, in bil izvoljen za prvega konzula.

Vzlic temu, da je bil l. 1797. sklenjen v Campo Formio »za večne čase« mir med francosko republiko in med avstrijskim cesarjem, je prišlo že tri leta potem do nove vojne. Avstrija je bila pri Marengu popolnoma poražena in Napoleon je znova poklical v življenje cisalpinsko republiko — italijansko narodno državo.

Po kratkem miru, ki ga je Napoleon porabil za važne reforme na Francoskem, se je pod vodstvom Angleške začela nova koalicijska

vojna proti Franciji, a predno se je še prav razvila, je bil Napoleon izvoljen za francoskega cesarja in 2. decembra 1804 slovesno kronan. Tudi italijanska republika se je prelevila v kraljestvo in 26. maja 1805 se je Napoleon v Milanu kronal z železno krono.

Nova koalicija evropskih držav je imela namen, vzeti Franciji vse, kar je pridobila od l. 1792. Angleška, Rusija, Avstrija in Pruska so bile združene proti Napoleonu. Meseca septembra 1805 je šel Napoleon s svojo armado čez Reno. Pri Ulmu se mu je velika avstrijska armada pod vodstvom generala Macka prav nečastno udala. Dne 13. novembra je Napoleon zavzel Dunaj. Tu je izvedel, da so Angleži pri Trafalgarju uničili francosko armado. Nekaj dni je bila njegova krona v največji nevarnosti, a zmagal je v znameniti bitki pri Austerlitzu 2. decembra in koalirane države so se morale udati. Avstrija je izgubila zadnje dele svoje posesti v Italiji, izgubila je celo Tirolsko, večji del današnje Bavarske in Dalmacije, kjer je postal dubrovniški velikaš Dandolo prevoditelj ali generalni guverner. Napoleon je ustvaril celo vrsto novih kraljestev

in razpusil staro nemško cesarstvo.

Mirovna pogajanja z Rusijo in z Angleško niso imela uspeha, pač pa se je Pruska dvignila proti Napoleonu. Napoleon jo je ponižal. Zavzel je po uničujočih zmagah pri Jeni in Auerstädtu Berlin, in ko so prihiteli Rusi na pomoč Pruski je združenih armadi pri Friedlandu porazil. Posledica tega je bil mir v Tilsitu. Pruska je izgubila polovico svojih posestev, iz poljskih dežel pa je ustanovil Napoleon vojvodstvo varšavsko-poljsko, narodno državo pod nemškim kraljem.

Zdaj se je obrnil Napoleon na drugo stran ter se polastil Španske in Portugalske.

Med tem se je Avstrija zopet ojačila in se je začela pripravljati na vojno proti Franciji. Napoleon je valed tega zapustil Španjo in se vrnil v Pariz. V treh mesecih je imel zbrano veliko armado in je napadel Avstrijo od nemške in italijanske strani.

Avstrija se je za to vojno že celo leto pripravljala, tako na severu, kakor na jugu. Že meseca julija leta 1808 je prišel nadvojvoda Ivan v Ljubljano, da organizira črno vojsko. Poslal je zopet duhovščino v boj. Z

vseh prižnic se je agitiralo za vojno proti Francozom in raznetilo se je zlasti med kmetiskim ljudstvom tako sovraštvo proti »brezbožnim francoskim tolovajem«, da so rudarji v Idriji in v Železnikih pometali naborne pozive proč in prostovoljno vstopili v armado. Valentin Vodnik, ki je bil korni kaplan ljubljanskih meščanskih grenadirjev, pa je zložil »Pesmi za brambovce«.

Aprila meseca l. 1809 se je začela vojna in zatrepala je vsa kranjska dežela. Vsakdo je slutil, da postane ta vojna največjega pomena. Prebivalstvo je bilo razdeljeno na tri tabore: Velika večina sploh ni imela pojma za kaj se gre, marveč je slepo sledila avstrijski zastavi; druga skupina je želela, da bi zmagali Francozi, ker je od tega pričakovala, da se izvedejo tudi v Avstriji že davno in težko pričakovane reforme; najmanjša je bila tista skupina, ki je pričakovala od zmage Francozov narodnega prerodenja Slovencev.

V dobi od prve invazije Francozov do leta 1809 se je bilo v Ljubljani marsikaj spremenilo in zlasti je bil precejšnji del prebivalstva prepojen narodnega duha. Dne 9. aprila

je bil v Ljubljani uradoma nabit poziv nadvojvode Karla »na nemški narod«, naj gre v boj proti Francozom. Še tisto noč so bili vsi ti lepaki zamazani, poleg njih pa so bili nabiti listki, na katerih je bilo zapisano, naj gre nadvojvoda iskat pomoči na Nemško, ker Kranjci niso Nemci. Tudi vsakovrstni pamfleti so bili zdaj in zdaj skrivaj nabiti in kakor se je policija trudila, da bi storilce zasledila, se ji to vendar ni posrečilo.

Policija je bila v velikem strahu pred prebivalstvom, ker je dobro vedela, koliko jih je, ki se vnamajo za Francoze. Zaradi tega je postopala z neusmiljeno krutostjo. Neko dekle je obsodila na 25 udarcev s palico, ker je v prepiru z nekim policajem zaklicala: Le čakaj, kadar pridejo Francozi, ti bodo že dali.

Bilo je dne 17. aprila, tisti dan, ko je Napoleon začel pri Donauwörthu poditi Avstrijo tako, da so v petih dneh pritekli na Česko. Ta dan je došlo kranjskim stanovom pismo nadvojvode Ivana, v katerem pismo je bilo sporočeno, da Avstriji v Italiji sijajno zmagujejo. Kranjski stanovi so dali to pismo ti-skati in so je nabili po vseh vogalih,

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 14. januarja 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majevna renta	100.55	100.75
4 1/2% srebrna renta	100.55	100.75
4% avstr. krona renta	100.55	100.75
4% zлата	120.45	120.65
4% ogrska krona	99.15	99.35
4% zлата	118.90	119.10
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.00	100.00
4 1/2% Zader	100.00	100.00
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100.95	101.95
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.60
4% ž. o.	100.00	100.60
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.00
4 1/2% pest. kom. k. o. z	106.70	107.70
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101.00	102.00
4 1/2% ogrske cen.	100.50	101.50
4 1/2% z pis. ogr. hip. ban.	100.05	101.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že-	100.00	101.00
leznic d. dr.	100.50	101.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	98.50	99.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100.50
4% prior. dol. žel.	304.00	306.00
3% juž. žel. kup. 1/1 1/2	100.65	101.65
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.	1854	1860
Srečke od 1. 1854	180.00	190.00
" " 1860 1/2	184.60	186.60
" " 1864	267.00	261.00
" tizske	163.00	164.30
" zem. kred. I. emisije	293.00	297.00
" II.	285.00	289.00
" ogr. hip. banke	265.00	269.00
" srbske a frs. 100-	91.00	94.50
" turške	134.25	135.25
Basilika srečke	19.10	20.10
Kreditne	463.00	473.00
Inomoške	81.00	83.00
Krakovske	79.00	83.00
Ljubljanske	70.00	74.00
Avst. rud. križa	53.00	54.00
Ogr.	28.75	27.75
Rudolfove	65.00	68.00
Salcburške	77.00	82.00
Dunajske kom.	506.00	516.00

Žitne cene v Budimpešti.	Termin.
Pšenica za april	za 50 kg K 7.88
" okt. 1903	" 50 " 7.70
Koruzna " maj 1904	" 50 " 5.26
Oves " maj	" 50 " 5.51

Effektiv. Niže.

Slovinci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Potrtega srca naznanjamo vsem znanem in prijateljem pretužno vest, da je Vsemogočni v svoji neskončni modrosti našo preljubljeno nepozabno mater 166

Ano Tomšič
roj. Petkovšek
vdovo posestnika in trgovca z lesom

danes ob 10. uri popoldne po dolgi mučni bolezni, večkrat prevedeno s sv. zakramenti za umirajoče, v 75. letu njene starosti poklical k Sebi v boljše življenje.

Pogreb predrage ranice bo v soboto ob 9. uri dopoldne po opravljeni sveti maši v farni cerkvi sv. Pavla na farno pokopališče.

Druge sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

Nepozabno ranjko priporočamo v molitev in prijazen spomin.

Na Vrhniki, 14. januv. 1904.

Ivan Tomšič, posestnik in usnjar, **Karol Tomšič**, občinski tajnik, sinova. — **Marija Tomšič**, **Ivana Javornik** rojena **Tomšič**, **Elizabeta Ogrin** roj. **Tomšič**, **Antonija Tomšič**, hčere.

Lovski pes

4 leta star, zelo lep, z dolgo dlako, prav uporaben, dober apor ter zlasti iz vode, je na prodaj.

Vpraša naj se pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

117-2

Ženitna ponudba.

Vdovec, 33 let star, brez otrok, trgovec in posestnik v bližini Ljubljane, poseduje čez 50 tisoč kron čistega premoženja, želi si v kratkem času v zakon vzeti gospico ali vdovo brez otrok, od 20 do 30 let staro in s premoženjem od 10 do 20 tisoč kron. Dotična oseba naj bi bila nekoliko zmožna v trgovini, kuhinji in pri poljedelstvu.

Pismene ponudbe s sliko naj se pošiljajo pod „Srečna prihodnost št. 1747“, poste restante, glavna pošta, Ljubljana. Pisma se bodo do 1. svečana t. l. prejemala. Za tajnost se jamči in se slika pri neugodnosti nazaj pošlje.

35-8

Učenec

primerno izobražen, zdrav in izpoštene hiše, se sprejme takoj v glavno trafiko in mešano trgovino v Mokronogu na Dolenjskem.

Ponudbe se naj adresirajo: Strel, Mokronog.

42-6

Spomini na Prešerna

Spisala Ernestina Jelovšek.

Katerega Slovence ne bi zanimala ta knjiga! Pesnik-Prešeren, človek-Prešeren je gotovo najmarkantnejši pojav v našem narodu v XIX. stol. Pa dočim so nam prvi naši kritiki-esteti ocenili in pojasnili ter končno pokazali pravo vrednost Prešernove poezije, nam je bila oseba in življenje pesnikovo zavito v nekaj meglen mitus, ki nam je kazal Prešerna sedaj v skoro preveč svetlih, sedaj zopet v pretemnih slikah. In vendar je bil le človek! „Homo sum“ velja tudi o pesnikih vseh narodov. S tu poudarjenega stališča je presojati to knjigo, ki nam je najbolj avtentičen dokument o Prešernu, saj jo je napisala — njegova hči.

Dobiva se v založništvo

Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Cena broš. 2 K, po pošti 2 K 10 h, elegantno v. platno vez. 3 K 40 h, po pošti 3 K 60 h.

2-6

Jakoba Naglas

hlšnega posestnika in tovarnarja pokništva

ki je danes, dne 14. januarja, ob 1/9. uri dopoldne po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti v 86. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragoga pokojnika se bo v soboto, dne 16. januarja, ob 4. uri popoldne v hiši žalosti, Turjaški trg št. 7, slovesno blagoslovilo in nato na pokopališču pri Sv. Kristofu položilo v lastni grob.

Maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

Dragoga pokojnika priporočamo v blag spomin.

167

V Ljubljani, dne 14. januarja 1904.

Viktor Naglas, tovarnar pokništva, sin. — **Marija Bervar**, **Jakobina Naglas**, **Ana Meyer**, **Adela Kubin**, **Frida Naglas**, hčere. — **Gasper Naglas**, brat. — **Helena Naglas** roj. **Ulrich**, sinaha. — **Martin Bervar**, **Albin Meyer**, tovarniški ravnatelj. **Josip Kubin**, c. kr. nadporočnik, zetje. — **Anny Meyer**, **Viki** in **Helena Naglas**, **Pepi Kubin**, vnuki.

Tovarna za kruh in pecivo

KANTZ v Ljubljani

priporoča

pravi rženi kruh, mešan in črn.

Sočnost in dobri okus pridobivata temu izdelku priznanje vsega občinstva.

Na mednarodni razstavi za živila v Bordeauxu je dosegel z drugimi izdelki te tovarne najvišjo odliko (častni križ in zlato svetinjo z diplomom).

Prodaja se v hlebih in štrucih po 40 in 20 vin.

Naročila z dežele se najtočneje izvršujejo.

Velika zaloga najfinejšega nasladnega peciva, biškotov in suhorja.

163-1

Vsak dan poslednja sveža peka ob 1/2 6. zvečer.

Dvanajst podružnic in prodajalnic.

Higieniški transportni vozovi za kruh in pecivo.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

„Škrat“

edini slovenski humoristično-satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.

Izhaja v Trstu vsako soboto. — Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 stotink.

Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

Poskusite

pristni rastlinski liker

Florian

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživilja telo, Budi tek in prebavo, Daje dobro spanje.

Lastnik: 5-10

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Novo izboljšani gramofoni

(43) z zvočnim locnjem in varstveno skrinjico. (2138)

Najvišja spopolnitev! Zelo priljubljen pri družtvih in zasebnikih.

Gramofon-avtomat za gostilničarje.

Igra samo, če se denar vrže notri.

Prodaja na obroke!

Velika zaloga najnovejših plošč.

Zamena starih plošč.

Rudolf Weber, urar

Ljubljana, Stari trg št. 16.

Vabilo

k

današnjemu plesnemu venčku

gostilničarskih in kavarnarskih uslužbencev

v kajinskem steklenem salonu.

Godba c. in kr. pešpolka št. 27 Leopold II. kralj Belgijcev.

Začetek ob 9. uri. Vstopnina K 1.20.

Navadna toaletla.

Odbor.

Kdor hoče potovati v Ameriko.

s cesarskimi in poštними parobrodi, naj se obrne edino le na tvrdo:

Kareš & Stocky

Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29.

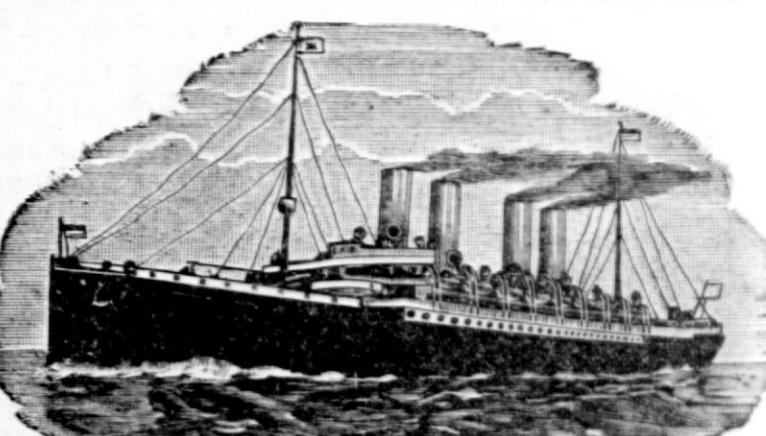
Ta tvrda se sporazumeva s potniki v njih materinskem jeziku, prevaža potnike z najboljšimi in najhitrejšimi parobrodi, pozna temeljito zakone o izseljevanju in zamore tedaj potnike dobro poučiti, kako se imajo med potjo vesti, da pridejo srečno v Ameriko.

Naj tedaj vsakdo, ki se je namenil potati v Ameriko, piše prej tvrdki:

Kareš & Stocky, Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29

ta mu odgovori takoj točno in brezplačno.

(2350-19)

Kareš & Stocky

Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29.

Najcenejše nakupovanje

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rudninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisijska trgovina za sol.